

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

81ste jaargang
maart 2024

Mannenbond
CGK

1

PAGINA IN DIT NUMMER:

- 2 Van de voorzitter
- 3 Meditatie Een volkomen verzoening
- 5 Schets ds. D. van der Wal Hosea 11 en 12
- 9 Schets ds. C. P den Boer over Gelijkenissen
- 13 Nieuws uit Veenendaal
- 14 Verslag Districtsavond
- 16 Hoeveel lijdenszondagen?
- 18 Gebed voor Israël
- 18 Boekbespreking
- 19 Op bezoek bij de mannenvereniging
- 20 Themadagen

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. mei/juni

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal

ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok

Regentesselaan 66

3905 GX Veenendaal

telefoon: 0318-529646

akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok

Regentesselaan 66

3905 GX Veenendaal

telefoon 0318-529646

e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl

(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 15,- per jaar

Niet-leden € 20,- per jaar

Losse nummers € 7,50 per exemplaar

Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.

Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden, hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie, microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

Van de voorzitter

Het nieuwe jaar is alweer een paar maanden oud als u dit nummer van De Saamwerker in handen krijgt. 2024, wat zal dat jaar ons brengen? Dat weet niemand en dat is maar goed ook. Stel dat we van tevoren zouden weten wat ons elke dag zou overkomen. Ik denk dat het leven dan ondraaglijk voor ons zou worden. God weet wél wat in het nieuwe jaar voor eenieder van ons in het verschiet ligt. Dat is troostvol. Ons leven ligt in Zijn handen. Dat mag rust geven.

U zult het tijdens de bijeenkomsten van de mannenvereniging vast weleens over ons kerkelijke leven hebben. Dat is goed, want dat wijst op uw meeleven en betrokkenheid. We weten allemaal dat onze kerken in zwaar weer verkeren. Het kerkelijke leven is eigenlijk tot stilstand gekomen en algemeen leeft de overtuiging dat we zoals het nu gaat geen kerk meer kunnen zijn. Hoe dan verder? Op D.V. 20 april wordt er in Veenendaal een Convent gehouden en zal deze vraag besproken en beantwoord worden. De komende maanden hopen de kerkenraden zich daarop al te bezinnen. Ongetwijfeld zal het Convent een onderwerp zijn dat op de mannenvereniging aan de orde komt. Het is goed om daar met elkaar van gedachten over te wisselen. Ik hoop vooral dat de treurige en gespannen toestand in onze kerken zal leiden tot veel gebed. Gebed in de binnenkamer en in de huiskamer, maar ook op de bijeenkomsten van de mannenvereniging. Het woord van Jakobus blijft waar: 'Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand'.

Een liefdevolle groet, broeders!
Ds. C.J. Droger

Een volkomen verzoening

Opdat Aaron drage de ongerechtigheid der heilige dingen, Exodus 28:38b

Ongerechtigheid van de heilige dingen. Wat een tegenstrijdigheid is dat! Hoe kan dat samengaan? Toch spreekt Gods Woord daar over.

Heilige dingen waren die zaken die de Israëlieten moesten afzonderen voor dienst van de HEERE. De tienden, de offers, alles waarvan ze zeiden: het is van U en wij geven het aan U.

Aan die heilige dingen kleefde ongerechtigheid. Mankeerde er wat aan de gaven zelf? Soms was dat het geval en offerden men bijvoorbeeld wat kreupel was. Maar niet altijd. Aan de Israëlieten zélf mankeerde het nodige. Was hun manier van geven en offeren, hun gezindheid, altijd 100% zuiver? Was hun berouw volmaakt doorleefd, hun dankbaarheid? Nee, het zuivere werk van de Heilige Geest in mensen is vermengd met ongerechtigheid van mensen. En dat is meer dan gebrek en onvolmaaktheid. Het is slechtheid, misdadigheid, Godonterend. De HEERE haat het.

Ook onze allerheiligste verrichtingen zijn bevekt. Ons bidden en zingen, ons Bijbellezen, het geven van onze gaven, het ambtelijke werk. En God, die zuiverheid en deugd eist, haat die vlekken. Als de HEERE het niet had gezegd, dan hadden we het niet geweten. Als de Heilige Geest er niet van overtuigt, dan leven we er aan voorbij. Zo staan we schuldig en kunnen wij uit onszelf niets anders, dan onze schuld vermeederen. Lezer, hebt u dat ontdekt? En buigt u eerbiedig voor dit Woord?

Ds. G.J. Post

Zo ‘Gij in ‘t recht wilt treden, o HEER’, en gadeslaan onz’ ongerechtigheden; ach, wie zou dan bestaan?’

Gode zij dank! Er is een middel – door God gegeven – tot vergeving van de ongerechtigheid. De Hogepriester droeg een gouden plaat, met daarin gegraveerd: ‘De heiligheid des HEEREN’. Als de heilige God daarop zag, zag Hij geen ongerechtigheid meer in de heilige dingen. De ongerechtigheid werd weggedragen. En zo kon Israël, volmaakt aangenaam zijn in de ogen van de HEERE.

Hoe is dat vandaag? Wij hebben ook een Hogepriester, Jezus Christus. Net als Aaron droeg Hij de ongerechtigheid van de heilige dingen weg. Zijn leven bestond alleen maar en altijd uit heilige dingen. Hij stierf, stond op uit de dood; Hij ging het hemelse heiligdom binnen om daar altijddurend voor Gods aangezicht de ongerechtigheid van de heilige dingen te bedekken. Nee, niet met een gouden plaat met inscriptie. Hij is het heiligdom binnen gegaan met Zijn dierbaar bloed. En altijd, als er heilige dingen op aarde verricht worden, dan kijkt God naar Zijn Zoon, en ziet Hij geen ongerechtigheid in die heilige dingen.

Deze Hogepriester is benaderbaar en gewillig om zondaren te ontvangen, om al hun zonden te verzoenen. Laat ons dan toegaan, tot de troon der genade, om barmhartigheid te verkrijgen en om genade te vinden. Vlucht tot Hem,

voordat het te laat is! Gods Geest wil ons leren inzien, dat alles aan onze kant bevekt is. Als ik bid, heb ik vergeving nodig voor de manier van mijn bidden; vergeving, niet alleen voor de zonden, die ik bij Christus breng, maar ook voor de manier van dat brengen. Maar er is vergeving! Zo wil de Heilige Geest ons leren om het niet meer van heilige dingen te verwachten, maar van Christus alleen. Hij offerde Zich volkomen op, als volkomen Lam, aan de Vader. En dat voor zondaren. Wat rijk, als Hij alleen over blijft!

Eens komt de dag, dat allen die hier gebukt gingen onder de ongerechtigheid van de heilige dingen, en op Christus leerden rusten, volmaakt zullen zijn. Ze zullen de Drie-enige God volmaakt dienen, dag en nacht in Zijn tempel! Dankzij die grote Hogepriester, Jezus Christus! Ziet u daar naar uit?

Hosea 11 & 12

Ds. D. van der Wal

Hosea 11

Appél (1-4)

Hoe dreigend en donker de vorige hoofdstukken waren, zo rijk aan warmte en liefde is dit hoofdstuk van Hosea. Het begint al in vers 1. Toen Israël nog een kind was, had Ik hem lief, zegt de Heere! Uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen. Toen het volk als slaven zwoegde voor de Egyptenaren zag de Heere hun pijn en verdriet. Terwijl Israël zelf helemaal niets te bieden had, toen kwam God in beweging en liet Hij Zijn liefde voor hen merken. Hij noemt ze zelfs Mijn zoon. Een manier van spreken die overvloedig van liefde en tederheid. En dan dat beeld van vers 3. Hier pakt de Heere dat beeld van het zoonschap op en legt het verder uit. Een vader of een moeder met hun kind dat net de eerste stapjes zet. Het wiebelt en wankelt. En papa of mama loopt erachter. Handen klaar om de kleine op te vangen. Zo is de Heere ook bezig met Zijn volk. Dat deed Hij toen en dat doet Hij nog. En het mooie is, in de Bijbel wordt er vaak gesproken over leven als wandelen. Wandelen voor Gods aangezicht. Wandelen met de Heere. Dat is een leven met en dichtbij de Heere. En we hebben er nog wel eens de neiging toe om daar een soort opdracht van te maken. God roept, en wij volgen Hem. En dat volgen doen we dan zelfstandig, op eigen voeten. Nee, zegt de Heere. Ook dat wandelen met Mij kun je niet alleen. En daar stopt het niet, kijk maar naar vers 4. Ik trok hen met menselijke touwen, koorden van liefde. God was het die het juk van hun kaken omhoogtilde. Dan kunnen we denken aan bijvoorbeeld een paard dat een ploeg

trekt of een wagen. Als het loodzware werk klaar is dan kan het bit uit de mond gehaald worden en de teugels losgemaakt. Dan kan het dier eindelijk wat eten. Zo is de Heere met Zijn volk bezig geweest. Wat een liefde en zorg komt er in deze paar verzen naar voren.

Aanklacht (5-7)

Maar dan draait het als een blad aan de boom. Met name vanaf vers 5. God zegt daar: Israël zal niet meer terugkeren naar verschrikkelijke ballingschap in Egypte. Dat is verleden tijd. Maar er zal een andere ballingschap voor in de plaats komen. Je proeft de frustratie en woede in vers 5. Willen ze dan echt niet luisteren? Dan zal Assyrië hun koning zijn. Wij kunnen dit nooit helemaal peilen. Want we hebben het hier over de Heere Zelf. De Schepper van hemel en aarde. Hij heeft dit volk bedacht en gemaakt. Hij heeft ze vanaf de allereerste minuut bij de hand genomen. Hij draagt ze en geneest ze. Hij krijgt niet waar Hij 100% recht op heeft. En dat raakt Hem tot in het diepst van Zijn bestaan. Beseffen wij ons dit? We merken niet altijd dat God Zelf helemaal en totaal betrokken is op wat wij als mensen doen. En dat onze acties gevolgen hebben en gevoelens losmaken. De Heere is geen automaat, geen voorgeprogrammeerde robot die doet wat Hij moet doen. Hier in deze verzen zien we wat er gebeurt als Zijn liefde en trouw wordt afgewezen. En dat is niet eenmalig, in de zin van: Ze deden echt wel hun best maar het lukte even niet. Nee, in de mens zit iets wat volhardt in de afkeer van God. In vers 7

staat er letterlijk: Mijn volk hangt aan de afkeer van Mij. Ze zijn eraan verslaafd zouden we nou zeggen. En voor we naar vers 8 toespringen is het goed om het gewicht en zwaarte van deze woorden eens goed te laten inzinken. En dan ook eens naar binnen te kijken. Ja, Heere, hoe goed zorgt U wel niet voor mij. Vanaf mijn allereerste begin was U er al bij. En U bent al die tijd met mij meegegaan. U stapelde liefde op liefde in mijn leven. Maar hoe ben ik met Uw liefde omgegaan?

Aankondiging (8-11)

Er is eigenlijk maar één conclusie, dit is het einde. Toch? Maar dan, breekt in vers 8 de hemel open en we mogen, in mensenwoorden, de Heere in het hart kijken. De Heere vraagt het Zichzelf hardop af: Hoe zou Ik u kunnen prijsgeven, Efraïm? Een mens zou allang de handdoek in de ring hebben gegooid. Wil je niet? Dan is daar de deur. Maar de Heere wil niet dat Zijn volk verloren gaat. En dat gaat er wel gebeuren als Hij geeft wat ze verdiend hebben. Hij houdt vast aan wat Hij beloofd heeft. In een aantal retorische vragen wordt duidelijk dat God Zijn volk niet zal vernietigen, al hebben ze het verdiend. In vers 8 vallen de namen van: Adama en Zeboïm. Dat waren steden net zoals Sodom en Gomorra, die gestraft werden vanwege hun opstandigheid en ongeloof. Maar de Heere zal dat niet met Zijn volk doen. Hier kijken we de Heere in Zijn hart. En we zien de grote hoogspanning tussen Zijn recht en Zijn liefde. De zonden moeten worden gestraft. De schuld moeten worden afgelost. Maar dat kan het volk nooit betalen. En God wil niet dat Zijn volk vernietigd wordt. Hoe moet dat nu? Dan lees je in vers 8: Mijn hart keert zich in Mij om, al Mijn medelijden is opgewekt. Je zou er overheen kunnen lezen. Maar God laat hier zien dat Hij berouw heeft.

Kan dat? God is 100% rechtvaardig. Elke zonde zal gestraft moeten worden. Elke schuld worden afgelost. Maar God is ook 100% barmhartig. Hij wil niet dat de zondaar verloren gaat. Die tegenstelling zie je het duidelijkste terug in het kruis van Christus. Daar kruisen Gods barmhartigheid en Zijn rechtvaardigheid.

Hosea 12

Wie ben je? (1-3)

Er zijn veel mensen bezig met hun identiteit. Wie ben ik? Waar kom ik vandaan en welke invloed heeft dat op mij? Wat maakt mij nou anders dan alle andere mensen om mij heen. En in die zoektocht speelt het geloof ook een rol. Want welke rol speelt God in mijn identiteit. Wie is Hij voor mij en wat zegt dat over mij? Het kan een zoektocht zijn, misschien zelfs wel een worsteling. Die worsteling zien we terug in Hosea 12. Het is een uitdagend hoofdstuk door de manier waarop Hosea hier schrijft, vol poëzie en woordspelingen. Maar de kern is: Wat is de identiteit van Israël. In vers 2 wordt Efraïm, het noordelijke koninkrijk, aangesproken. Ze zijn als een herder van de wind en jagen de hele dag de oosterwind na. Met andere woorden: Israël probeert de wind te besturen, dat lukt dus niet. En die oostenwind werd ook wel de sirocco genoemd. Een hete, föhnachtige wind uit het oosten, uit de woestijn. Als je het in deze tijd zou willen zeggen: Israël probeert iets onder controle te krijgen wat niet kan en ze spelen daarbij met vuur. Want ze sluiten een verbond met Assyrië, in het noordoosten. Maar tegelijkertijd drijven ze handel met de aardsvijand van Assyrië, dat is Egypte. Ze gaan dus niet alleen vreemd in hun relatie met God door op mensen te vertrouwen. Maar zelfs in hun menselijke

relaties bedrijven ze overspel! En dat zullen ze gaan merken, want die grote wereld-machten Egypte en Assyrië zullen hen overspoelen zoals de hete oostenwind.

De bedrieger (4-7)

In dat verband valt in vers 4 de naam van Jakob, één van de stamvaders van Israël. Want Israël probeert door hun eigen handigheid er zelf op vooruit te gaan. En dat hebben ze niet van een vreemde. Hun verre voorvader Jakob was daar een meester in. Het begint in vers 4 met die wonderlijke geboorte. Bij de geboorte van Ezau houdt Jakob zijn hiel vast. Naar aanleiding van de verschijnselen bij de geboorte krijgen de beide kinderen een naam: Ezau omdat hij rossig behaard is en Jakob omdat hij de hiel van zijn broer vasthoudt. Later zal zijn broer Ezau een woordspeling maken op de naam Jakob, Jakob de hiellichter. Jakob de bedrieger. Maar wat moet je hier in Hosea 12 nu mee? Dit is bijna 1000 jaar later in de tijd. En toch, de appel valt niet ver van de boom. Israël manipuleert en liegt ook, met als doel om er zelf beter van te worden. Net als Jakob. En zo moet Hosea in opdracht van de Heere de identiteit van het volk Israël aan de kaak stellen. Dit is waar jullie vanaf stammen. En jullie zijn geen haar beter dan Jakob. Maar er is ook een andere kant. Dat zie je ook in vers 4. Dan wordt er ook verwezen naar de strijd die Jakob met de engel van de Heere had. Je leest erover in Genesis 32. Jakob veranderde. Niet alleen zijn naam maar ook zijn identiteit, wie hij was. Hij leerde met vallen en opstaan op de Heere te vertrouwen. Dat zie je ook terug in de derde geschiedenis die in vers 4 voorbijkomt. De ontmoeting tussen Jakob en de Heere in Bethel. Dat kun je teruglezen in Genesis 35. Bij Bethel leerde Jakob dat Gods beloften echt ook voor hem zijn.

En dat die beloften alleen genoeg zijn. Dat die niet zomaar even een geschiedenislesje is zie je in vers 5, helemaal aan het einde. Opeens staat hier het woordje ons. Met een sprong trekt Hosea dus een directe lijn tussen het verhaal van Jakob en dat van zijn volksgenoten. Als Jakob deze bekering meemaakte kan dat dus ook voor jou en mij! Laat zijn verhaal ons verhaal worden. Maar ziet Israël dat wel?

De Heere spreekt en handelt (8-15)

In vers 8 en 9 komt het beeld naar voren van een groep mensen die helemaal op zichzelf gericht zijn. Met list en bedrog zijn ze rijk geworden. En het ergste? Ze zien het zelf niet meer. Aan het einde van vers 9 wordt het niet meteen heel duidelijk, maar daar zeggen ze eigenlijk: Je kunt mij lekker niet pakken. Ik heb euro's genoeg. Paar euro voor de rechter en ik ga vrijuit. Israël vindt zijn rust in welvaart en rijkdom. Maar helpt het echt? Heb je het goed? Of heb je God? Vers 10 laat er geen misverstand over bestaan, God zal ingrijpen. De zonde zit in hun vezels en zal openbaar worden, vroeg of laat. Ze zullen alles weer kwijtraken op deze manier. Alles? Kijk eens naar vers 11. God zal blijven spreken! We hebben een levende God. Een God die spreekt. Kijk maar naar vers 11. Ik zál. Zet daar maar een streep onder. Ook nu spreekt Hij. In een wereld die steeds harder en donkerder wordt. In een tijd waarin je misschien grote zorgen maakt. In het midden van de onzekerheid en spanning is dit een gegeven: God spreekt. Maar luisteren wij? Hij doet nog meer. Want naast het spreken handelt Hij ook. Kijk maar naar vers 14. Door middel van een profeet (Mozes) heeft God Zijn volk bevrijdt. Maar vers 15 laat ook de realiteit zien. Ze blijven doorgaan met die zonde en afgoderij. En God blijft spreken met Zijn volk. Hij blijft Zijn Woord maar stu-

ren. Tot dat moment is aangebroken waarop God Zijn Eigen Zoon stuurt. Het is niet voor niets dat Johannes hem het vleesgeworden Woord noemt. Opnieuw neemt God het woord en spreekt. Keer terug tot Mij. Ruim op alles wat Mijn licht niet kan verdragen, zegt de Heere. Het Levende Woord, Jezus Christus, is verder gegaan dan spreken alleen. Naast het spreken als een profeet heeft Hij geofferd als Priester. Hij werd zelf het offer dat de zonde wegnam.

Gespreksvragen

1. God zorgt als een Vader voor Zijn volk, zo lezen we in de verzen 1-4. Herkent u dat in uw eigen leven?
2. Waarom is het belangrijk voor christenen om Gods genadig handelen te onthouden? Welk verschil maakt het herinneren van Zijn genade in onze levens?
3. Hoe zou u Gods genade die u hebt ervaren in het verleden kunnen onthouden? Kunt u voorbeelden daarvan geven?
4. De Heere spreekt, ook vandaag de dag. Maar wat zegt Hij tegen u? Op welke manier?
5. Wat ziet u van Gods leiding en trouw als u terugkijkt op uw familiegeschiedenis?
6. in Johannes 1 wordt de Heere Jezus het vleesgeworden Woord genoemd. Lopen daar lijnen naar het einde van Hosea 12? Zo ja, op welke manier en wat heeft dat ons te zeggen?

De gelijkenis van de onrechtvaardige rechter

Lukas 18: 1-8

De gelijkenis van de onrechtvaardige rechter vraagt op een indringende manier door naar de stand van ons gebedsleven. Wie niet bidt, is geen christen. Maar wat is bidden? Hoe en waarvoor mag ik bidden?

Om de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter te begrijpen, is achtergrondinformatie over het rechtssysteem in Jezus' dagen onmisbaar. In de nieuwtestamentische periode is het rechtssysteem in Judea in drie verschillende niveaus georganiseerd. Het hoogste en belangrijkste rechtscollege is het Sanhedrin. Dat college vergadert in Jeruzalem. Deze rechtbank wordt voorgezeten door de hogepriester is samengesteld uit vooraanstaande vertegenwoordigers van belangrijkste groeperingen die het Joodse volk telt: Sadduceeën, Farizeeën en Herodianen.

Rechter

Het Sanhedrin onderhoudt rechtstreeks contact met de Romeinse overheersing. Om te voorkomen dat het Sanhedrin uitgroeit tot een gevaarlijke machtscentrum stellen de Romeinen elk jaar een nieuwe hogepriester aan. Een bijkomend voordeel voor de Romeinen is de onderlinge verdeeldheid binnen het Joodse volk, die ook terugkomt in de verschillende groepen waaruit het Sanhedrin is samengesteld. Het Sanhedrin behandelt de zeer zware strafzaken van nationaal belang. Daarnaast is het verantwoordelijk voor het behartigen van alle religieuze zaken van de Joodse godsdienst. Besluiten van dit

Ds. C.P. den Boer

college worden schriftelijk verspreid, ook onder de Joodse gemeenschappen in het buitenland, de zogenaamde Diaspora.

Voor de meerderheid van de Joden gelden deze besluiten als gezaghebbend. De Romeinse overheid laat de Joden hierin meestal ongemoeid. Binnen het Romeinse Rijk geniet het Joodse volk een voor die tijd grote mate van godsdienstvrijheid.

Op het tweede en lagere niveau bevinden zich de rechtbanken verspreid over het land. Deze rechtbanken zijn in de belangrijke steden gevestigd. Zij behandelen zware vormen van criminaliteit en werken op het terrein van het strafrecht nauw samen met de Romeinse overheid. Het derde en laagste niveau bestaat uit de rondtrekkende rechters. Zij trekken door het land en houden rechtzitting in een stadspoort of bij voorkeur op de markt tijdens de marktdagen. Rij zijn aangesteld om de zogenaamde kleine zaken te behandelen. Nu, zo'n rechter bedoelt Jezus in deze gelijkenis.

Kwetsbare

Vanouds stelt Israël hoge eisen aan een rechter. Uiteraard moet hij geletterd zijn, zodat hij in staat is om Israël's wetten te lezen, te begrijpen en op een concrete situatie weet toe te passen. Sinds de Romeinse overheersing moet een rechter het Latijn beheersen en thuis zijn in het Romeinse recht. De basistekst voor het

recht in Israël is de wet van God, de Tora. God stelt in Zijn wet hoge voorwaarden aan een rechter in Israël (Deut. 16:18-22 en 17:8-13). Hij mag niet corrupt zijn, moet zich niet laten leiden door macht, eigen belang of andere onzuivere motieven. Onafhankelijk velt hij zijn oordeel. Waarbij hij naar Gods eis vooral oog moet hebben voor de kwetsbaren. Kwetsbaren zijn mensen die niet kunnen terugvallen op bescherming door anderen, afhankelijk zijn van hun omgeving en daardoor een gemakkelijk prooi voor bijvoorbeeld uitbuiting of onrecht zijn. In het Oude Testament heten die kwetsbaren: de wees, de weduwe en de vreemdeling (vgl. Psalm 146:9). Nu, in Jezus' gelijkenis klopt een weduwe in nood aan bij een rechter die geroepen is om haar tegen onrecht te beschermen en in haar plaats haar belangen moet verdedigen. Met haar klacht is zij dus op het juiste adres.

Onverschilligheid

Jezus laat in het midden wat de aanleiding en inhoud van haar klacht is. Haar wordt onrecht aangedaan en blijkbaar staat zij met haar klacht in haar recht. Je mag verwachten dat deze rechter direct voor haar in de benen komt. Maar dat gebeurt niet. De eerste keer hoort hij haar welwillend aan, de tweede keer verveeld en bij de derde keer blijft zijn deur voor haar gesloten. Waarom de rechter weigert om haar recht te doen. Haar zaak en nood interesseert hem niet. Dat is de enige reden. Desinteresse. Onverschilligheid. Nu laat deze weduwe zich niet door deze bullebak afschepen. Zij houdt fanatiek vol. Ze heeft ook niets te verliezen. Bij wie kan ze anders terecht? Trouwens, er is ook niemand die haar in de loop van de tijd bijstaat. Elke keer weer verschijnt ze opnieuw alleen voor de rechter. Die nog steeds zijn deur voor haar op slot houdt.

Totdat ze hem eindelijk weet te bewegen om haar zaak in behandeling te nemen. Maar let op wat de rechter zegt! Hij is bang dat deze weduwe haar vandaag of morgen aanvliegt, zijn ogen dichtslaat of zijn gezicht op een andere manie toetakelt (Luk. 18:5). Angst om voor schande te lopen, dwingt de rechter tegen heug en meug in om op te staan. Hij laat trouwens ook goed merken dat hij er totaal geen zin in heeft. Hoor maar zoals hij het handelen motiveert: 'Hoewel ik God niet vrees en geen mens ontzie!' Hij vreest God niet, dat wil zeggen hij laat zich niet leiden door Gods barmhartigheid in het uitoefenen van zijn beroep als rechter. En daarom ontziet hij geen mens, omdat hij geen oog wil hebben voor de kwetsbaren. Hun nood, kwetsbaarheid en weerloosheid interesseert hem niets.

Tegenstellingen

Het is op dit moment in de gelijkenis dat Jezus opeens uitroept: 'Hoor wat de onrechtvaardige rechter zegt! Zal God dan Zijn uitverkorenen geen recht doen die dag en nacht tot Hem bidden. Ik zeg u dat Hij hun haastiglijk zal recht doen!' (Luk. 18:6-8a) Met deze uitroep plaatst Jezus vier personen tegenover elkaar: de onrechtvaardige rechter tegenover God en de weduwe tegenover Gods uitverkorenen. Met deze tegenstellingen wil Jezus het unieke van Zijn Vader uitbeelden. Zonder volledig te zijn som ik een paar tegenstellingen op:

- Tussen de rechter en de weduwe bestaat geen band. Beiden hebben elkaar voor hun eerste treffen nooit ontmoet. Op grond van de wijze waarop de rechter haar zaak afhandelt, kunnen we ook vaststellen dat beiden elkaar na de uitspraak nooit meer zullen spreken. Ze hebben geen boodschap aan elkaar. Daartegenover staat de Vader

die Zich verbonden heeft met Zijn uitverkorenen. Let op! Met de uitdrukking ‘uitverkorenen’ spreekt Jezus vanuit het perspectief van Zijn Vader. De vraag is niet of een bidder van zichzelf kan zeggen dat hij uitverkoren is. Nee, elke bidder die God smeekt om Zijn genade is in Gods oog een van Zijn uitverkorenen. Hij weet en voelt Zich verbonden met hun leven, nood en behoud. Deze band komt voort vanuit Zijn verkiezende liefde.

- En daarmee hebben we meteen de tweede tegenstelling in kaart gebracht. Tussen de rechter en de weduwe bestaat geen enkele affectie. Integendeel tot het laatste toe volhardt de rechter in zijn onverschilligheid. Hij schaamt zich er niet eens voor. Dat hij zo is interesseert hem niet. Tegenover hem plaatst Jezus Zijn Vader. In Jezus niet het voorbeeld en bewijs van Gods liefde tot deze wereld verloren in schuld en zonde. Hij zond Zijn Zoon, omdat Hij de wereld zo lief heeft gehad, dat Hij niet wil dat er iemand verloren zou gaan.

- De weduwe staat alleen tegenover een machtige rechter. Zij is overgeleverd aan de grillen van deze nare kerel. Maar staat een bidder in de binnenkamer tegenover een kille onbewogen God? Nee, hij mag appelleren op Gods bewogenheid, op Gods gewilligheid om genade te willen bewijzen.

- Een bidder heeft het Evangelie aan zijn kant. Gods Evangelie staat boordevol met allerlei soorten beloften; beloften voor dagelijks situaties, voor persoonlijke behoeften en voor de nood van een ziel die met God verzoend wil worden. Naast het Evangelie heeft een bidder ook de Geest der genade en der gebeden. Een van de taken van de Heilige Geest is om te bidden in het hart van een bidder met uitspreken verzuchtingen. Gods Geest weet wat er

leeft in het hart van een bidder, weet zijn nood treffend te verwoorden en draagt deze nood op tot voor Gods genadetroon (). Trouwens, zit aan de rechterhand van de Vader niet de medelijdende Hogepriester, Jezus Christus. Hij is aan ons gelijk geworden uitgenomen de zonde. Hij heeft ons leven doorleeft. Als er een weet van onrecht lijden, afgescheept worden, verguisd en bespot worden tijdens een rechtszaak dan is het wel Jezus uit Nazareth. De weduwe staat alleen, een bidder wordt terzijde gestaan door Gods Evangeliebeloften, door de Geest der genaden en der gebeden en door meelijdende en bidder Hogepriester.

Maranatha

De tegenstellingen tussen de rechter – Vader en tussen de weduwe – bidder sluit Jezus af met een indringende vraag: ‘Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?’ (Luk. 18:8b) Helaas heeft de Nederlandse vertaling van dit vers in de loop der tijd aanleiding gegeven tot verkeerde interpretaties. Zoals de vraag nu is weergegeven zou Jezus suggereren dat er niet of nauwelijks geloof zal zijn op de aarde wanneer Hij wederkomt. Sommigen zien dit vers als een bevestiging van het geestelijke verval in West-Europa en in het bijzonder in ons vaderland. Laat duidelijk zijn: dat verval is groot, grijpt in de Westerse cultuur diep in en gaat ook aan ons kerkelijk leven niet voorbij.

Maar staat dit er ook? Klopt deze uitleg trouwens met de Bijbelse boodschap dat op de jongste dag een grote schare de komende Rechter van hemel en aarde juichend binnenhaalt? Wanneer we vers 8 letterlijk overzetten, staat er niet iets anders: ‘Maar zal de Zoon van de mensen dat geloof vinden op de aarde, wanneer Hij komt?’ Dat geloof, namelijk het geloof van deze weduwe die aanhoudend bidt om

recht. Jezus houdt met haar aanhoudend bidden om recht ons een spiegel voor. Zeker er zal geloof zijn bij Jezus wederkomst. Dankzij Gods verkiezende liefde en trouw heeft de Heere tot op de jongste dag op aarde een gemeente. Maar hoe is het geestelijk peil van Gods kinderen wanneer Jezus wederkomt. Bidden zij aanhoudend dag en nacht?

Jezus vertelt deze gelijkenis naar aanleiding van een vraag die farizeeën hem stellen. Zij vragen naar het moment waarop het Koninkrijk van God zal komen (Luk. 17:20). Uitvoerig gaat Jezus op deze vraag in. Zoals gebruikelijk rondt Hij zijn onderwijs af met het vertellen van een gelijkenis, de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter (18:1-8). Met deze gelijkenis spoort Jezus zijn hoorders aan om aanhoudend te blijven bidden. Deze aansporing is geen algemene oproep, maar een concrete opdracht, namelijk aanhoudend bidden om de komst van Gods Koninkrijk. Aanhoudend smeken, roepen en bidden: 'Maranatha! Kom Heere Jezus, ja kom haastiglijk!'

Gespreksvragen

1. Bidt u dagelijks bewust en indringend om de wederkomst van Jezus Christus?
2. Lees artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Welk verband bestaat er tussen dit artikel en de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter? Wat is de troost van dit artikel en kent u deze troost?
3. Hoe komt het dat het verlangen naar de wederkomst in ons kerkelijk leven niet breed leeft? Zou er geen verband zijn tussen een ingezonken geestelijk leven en de kerkelijke malaise waarin ons kerkverband zich nu bevindt?
4. Hoe mag ik concreet in mijn gebed gebruikmaken van de Evangeliebeloften?
5. Welke troost bevat deze gelijkenis voor christenen die onrecht lijden, bijvoorbeeld als gevolg van een corrupt rechtssysteem? Bestaat er een verband tussen deze vraag en vraag 3?

Terwijl ik dit schrijf schijnt buiten de zon. Het doet lenteachtig aan. De vogels zijn ook alweer actief. Ze zingen hun lied ter ere van hun Schepper. Daar kun je van genieten.

Tegelijk denk je aan de geweldige onrust om ons heen. Onrust in ons Nederland op diverse terreinen en de grote spanningen in het wereldgebeuren. Hoe zullen de ontwikkelingen gaan verlopen? Wanneer we denken aan bijvoorbeeld Israël. Polarisatie in de maatschappij en ook in het kerkelijke leven. Ons gebed mag wel zijn: 'Heere, ontferm U over kerk, staat en maatschappij!' Maar wanneer we de Bijbel naast de krant gaan leggen, komen we tot de ontdekking dat alles wat er gebeurt ons veel te zeggen heeft nl: 'Let op! Het zijn de tekenen van de naderende komst van de Heere Jezus!' Verlangt u naar Zijn komst? Lees maar eens artikel 37 NGB. Dan gaat alles toch goed, want Hij regeert en zal Zijn almacht tonen.

Het vergaderseizoen is binnenkort weer voorbij. En daarna zijn er weer de voorbereidingen voor het nieuwe seizoen. Als bondsbestuur zijn we bezig geweest met de voorbereidingen voor de bondsdag op 2 november. We hebben drs. L. Snoek bereid gevonden om op de a.s. met ons na te denken over twee vragen:

1. Hoe wordt het geloof in je leven verdiept, ook bij het ouder worden?
2. Hoe delen wij het geloof met anderen (in het gezin, in de opvoeding etc.).

Br. Snoek hoopt deze vragen voor ons uit te werken en te behandelen.

Hij is docent aan de TUA en de CHE. Misschien kent u hem wel vanwege de 2 Kinderbijbels, die hij heeft geschreven. We hebben weer gekozen voor een praktisch onderwerp.

We wensen u allen persoonlijk en als vereniging Gods zegen toe.

Mannenbond
CGK

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A. Kok (secretaris)

Nog even extra aandacht voor:

- De website: www.mannenbond-cgk.nl
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 2-2024: zaterdag 4 mei 2024.
- Bondsdag zaterdag 2 november 2024 te Ede. Noteer de datum maar vast in uw agenda.

Voor alle data geldt D.V.

Verslag van de districtsavond van het district NW-Veluwe

op 20 februari 2023 te Harderwijk

H. Bokhorst

De districtsvoorzitter, br. H. Bokhorst heet ieder welkom, in het bijzonder dr. M.C. Mulder die het onderwerp 'Kerk en Israël – Voorgoed verbonden' zal behandelen. Daarna laat hij psalm 22:12 en 16 zingen: 'Zij komen aan, door 't God'lijk licht geleid'. Zo mogen Gods uitverkoren volk en wij dit op die Stam zijn geënt, tot Jezus geroepen worden. Daarna gaat hij voor in gebed en lezen we Rom. 11:13-32. Een mooi gedeelte waarin de verbondenheid met Israël en de Nieuwtestamentische gemeente tot uitdrukking komt. Wij zijn op de takken van de olijfbom Israël geënt. Dr. Mulder krijgt het woord en behandelt de volgende deelthema's:

1. Trouw aan Israël geeft plaats aan gelovigen uit de heidenen. Wij mogen delen in en medeburger zijn. Daarom ook delen in de hoop. Daarbij hebben we de roeping om gestalte te geven aan de verbondenheid met Israël. Vervangingstheologie heeft hiering geen plaats. Evenmin dispensationalisme. We worden opgeroepen om te luisteren, te dienen en te getuigen.
2. De eredienst van het hart: liturgie (lofprijzing) en gebed. Dat is de ware eredienst, de lof van de lippen. God prijzen om Wie Hij is en het van Hem alleen verwachten.
3. Vervolgens behandelt dr. Mulder een aantal aspecten uit het Ochtendgebed, waaronder het prijzen van Gods Naam, de dank voor wat hij ons geeft in het geschapen zijn maar ook Zijn wijsheid in

de schepping. Het Sjema (hoor) Israël, het Achiengengebied, het lezen van de Thora op Sabbath, maandag en donderdag. Enkele psalmen, Kaddish (geheiligd): moge Zijn Naam geprezen zijn in alle eeuwigheid. Het ochtendgebed eindigt met de zin: 'Hij die vrede schept in de hoogte, moge Hij ook vrede scheppen voor ons en voor gans Israël; welnu zegt allen: Amen.

4. Vervolgens komt het middag en avondgebed aan de orde met de tekst uit Zacharia 14:9.
5. Dan is er nog het nachtgebed na psalm 121: 'In Zijn hand geef ik mijn ziel over, als ik inslaap en als ik ontwaak, en met mijn ziel ook dit aards omhulsel. God is met mij, ik heb niets te vrezen.'
6. Gebeden zijn er ook voor bijzondere gelegenheden. Zo is het psalmboek als gebedenboek voor het volk Israël rijk van inhoud en van waarde ook voor de Nieuwtestamentische gemeente.
7. In het Nieuwe Testament zie je dezelfde beweging als in het Oude. Loven en prijzen. Van ik naar wij naar Gij. Alles wat God geschapen heeft is goed. We mogen dat met dankzegging aanvaarden. Het is geheiligd door het Woord van God en door het gebed (1Tim. 4:4, 50). Zie ook 1 Kor. 10:30.

Na een pauze wordt er doorgesproken over dit onderwerp aan de hand van ingediende vragen.

De avond wordt besloten met het zingen van Psalm 130:2, 4 waarna dr. Mulder ons voorgaat in dankgebed. Namens het district: H. Bokhorst

Behalve het district zijn ook de jongeren van de gemeente uitgenodigd. We zijn blij als gemeente en ook als mannenverenigingen deze avond te mogen organiseren. Het is ook belangrijk dat we met elkaar bezig zijn met het Woord van God wat begon bij Zijn volk Israël en nu wereldwijd mag worden verkondigd.

We mogen ons als gemeente en vereniging buigen over het woord van God. Dat dragen we uit in ons leven door Woord en Daad. Dabar. We geloven immers in een algemene christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen.

We hopen dat onze verenigingen een bijdrage mogen leveren om jong en oud te vormen in de taak die zij van God in dit leven ontvangen hebben.

Het onderwerp van vanavond is een actueel onderwerp. Israël is dagelijks in het nieuws. Vaak negatief, pijnlijk soms voor ons omdat wij ons als Christenen met Israël als het door God uitverkoren volk verbonden voelen. Dat roept veel vragen op. Wie weleens in Israël geweest is weet hoe het daar gaat. Moet ook niet verwachten dat het in het Heilige Land allemaal zo heilig is. Maar heel vaak merk je ook de haat die er tegen de Joden is. Een haat die je ook tegen het christelijk geloof, tegen Jezus voelt. Dat mag ons waakzaam maken. Om in alles wat er op dit moment in de wereld gebeurd ook de voetstappen van de komende Christus te zien. Weet je verbonden met Israël, Gods oogappel.

Zie de websites gezegendmetisrael.nl of deverkeners.info Zie ook eens de boeken die er zijn. We hebben hier ook Joodse gezinnen in de Zeebuurt wonen. En je kunt in de Oude Synagoge een tentoonstelling zien over het Joodse volk in Nederland. Ik heb hier een boek van een Joodse schrijver met de titel 'Het mankeert ons aan een goed adres' Met brieven en getuigenissen uit de oorlogsjaren. Laten wij voor hen en anderen die onderdrukt worden een goed adres zijn. Met gevouwen handen. We zijn dankbaar dat dr. Michaël Mulder daarover vanavond met ons wil spreken en wensen hem (en ons) hierbij van harte Gods zegen en een gezegende avond toe.

Inleiding dr. M.C. Mulder "Kerk en Israël, voorgoed verbonden"

Zingen OTH 361: Sjaloom chaverim
OTH 62: Hiney ma tov ooma nayim
Onder voorspel collecte te bestrijding van de onkosten.

Pauze waarin gelegenheid tot het schriftelijk indienen van vragen over het onderwerp.

Bespreking van het onderwerp. Vragen

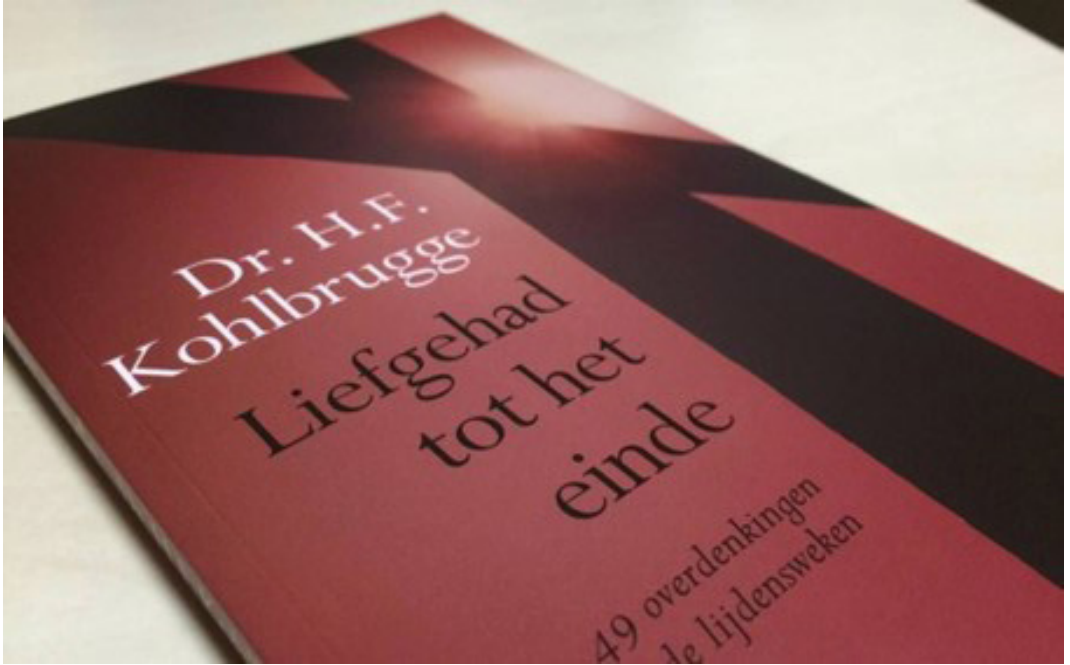
Zingen Ps. 130:2, 4 Zo Gij in 't recht wilt treden, en Hoopt op de Heer gij vromen.

Sluiting door dr. M.C. Mulder

Hoeveel lijdenszondagen?

Redactie kerk

Overgenomen uit het RD

APELDOORN. Zes of zeven lijdenszondagen? Vooral behoudende reformatorische kerken volgen de protestantse lijn van zeven zondagen. Beeld RD

KERK & RELIGIE

Voor veel reformatorische kerken is aanstaande zondag de eerste lijdenszondag en het begin van de zeven lijdensweken tot aan Pasen. Er zijn echter ook protestantse kerken die zes lijdenszondagen tellen, als onderdeel van de veertigdagentijd die woensdag begint.

Waar komt de veertigdagentijd vandaan?

De veertigdagentijd of vastentijd heeft oude wortels. Pasen in het oudste kerkelijke feest. Al in de eerste eeuwen van de

christelijke kerk ontstond de gewoonte om voorafgaand aan de herdenking van Christus' opstanding te vasten. Gaandeweg werd dit een periode van veertig dagen, naar de periode dat Jezus vastte in de woestijn (Matth. 4:2). Op zondagen werd niet gevast, zodat de vastentijd begon op de woensdag voor de zesde zondag voor Pasen (dit jaar 10 februari).

In de rooms-katholieke traditie staat deze dag bekend als Aswoensdag. Op die dag tekent de priester een kruisje op de voorhoofden van de kerkgangers. Daarbij zegt

hij: „Gedenk, mens, dat gij stof zult en tot stof zult wederkeren.” Voorafgaand aan Aswoensdag en de vastentijd wordt drie dagen lang uitbundig carnaval gevierd.

Waar komen dan die zeven lieldenzweken vandaan?

De reformatoren braken met de vastentijd, waarbij Calvijn radicaler was dan Luther. In plaats van de veertigdagentijd kwamen er in de gereformeerde traditie zeven lieldenzondagen. De protestantse lieldenztijd had niets te maken met vasten, hoewel de reformatie het vasten op zichzelf niet terzijde schoof. Iemand als Calvijn had nadrukkelijk oog voor vasten als vorm van schuldbelijdenis en verootmoediging, evenals latere gereformeerde theologen als Gisbertus Voetius en Wilhelmus à Brakel. In de lieldenzweken lag de nadruk echter niet op vasten en boete doen, maar op de prediking van het lijden en sterven van Christus.

Waarom dat getal zeven?

Dat is niet helemaal duidelijk. Sommigen trekken een parallel met de zeven kruiswoorden. Waarschijnlijk is dat men de lieldenztijd bewust begon op carnavalszondag om het kerkvolk ervan te weerhouden de roomse gebruiken voort te zetten. Overigens heeft er nooit een gereformeerde kerkelijke vergadering een officieel besluit genomen over het aantal lieldenzondagen, behalve de provinciale synode van Assen in 1619.

Waarom hebben veel protestantse kerken nu weer zes lieldenzondagen?

Onder invloed van de oecumenische beweging hebben veel protestantse kerken gebruiken uit de vroegchristelijke traditie weer een plek gegeven. De website van de Protestantse Kerk in Nederland gebruikt de termen ”vastentijd”, ”lijdenstijd” en

”40dagentijd” door elkaar. Ook biedt de Protestantse Kerk een 40dagenkalender en 40dagenapp aan voor wie op deze manier wil toelevan naar Pasen. Sommige protestanten houden zich in deze periode aan een lichte vorm van ‘vasten’ door niet te snoepen of geen sociale media te gebruiken.

Welke kerken houden vast aan zeven lieldenzondagen?

Vooral behoudende reformatoische kerken volgen de protestantse lieldenztijd. In de praktijk gaat het in ieder geval om de (Oud) Gereformeerde Gemeenten (in Nederland), de Hersteld Hervormde Kerk, een deel van de Christelijke Gereformeerde Kerken en een deel van de gemeenten in de PKN die zich rekenen tot de Gereformeerde Bond. Maar zoals gezegd, een officieel kerkelijk besluit daarover is er nooit geweest.

Gebed voor Israël

Dit is Uw volk; wilt U het Heer', bewaren?
 Het zijn de kinderen van Uw verbond
 dat eeuwig is en in Uw trouw gegrond.
 U leidde hen door allerlei gevaren.

Geen enkel volk heeft zo zwaar moeten lijden
 als Israël. Ik bid: ontferm U, Heer'.
 Zie in genade op Uw kind 'ren neer
 wanneer de wereldmachten hen bestrijden.

Geef dat ze weer in vrede mogen leven
 'k bid om de vrede voor Jeruzalem.
 En maak Uw volk opmerkzaam op Uw stem.
 U hebt hen toch Uw woord en wet gegeven.

Geef dat het de Messias mag aanvaarden
 en Jezus leren kennen als hun Heer'.
 Wij zullen samen zingen tot Zijn eer.
 Uw Vaderhand zal hen en ons bewaren.

Eens wordt het dan één kudde en één Herder
 en leven wij in vrede met elkaar.
 Voor jood en heiden vrede: maak het waar.
 In die hoop mogen wij ook samen verder.

Boekbespreking

Blijmoedig belijden, *door dr. H. Bavinck*

In *Blijmoedig belijden* behandelt de beroemde theoloog Herman Bavinck (1854-1921) op een treffende en toegankelijke manier twaalf thema's rond het afleggen van belijdenis. Aan de orde komen belangrijke zaken als verbond, doop, belijdenis en avondmaal. Op grond van Gods Woord betoogt Bavinck dat op ons allen de plicht rust om belijdenis af te leggen. Deze belijdenis hoort een zaak van het hart te zijn.

Op diepe, bevindelijke wijze vertolkt de auteur wat er in het hart van zo'n belijder omgaat. Dit 'gouden kleinood van Herman Bavinck', waarvan in de vorige eeuw wel zestien drukken verschenen, is nu hertaald door ds. T.A. Bakker (predikant binnen de HHK) en daarmee goed leesbaar geworden. Het is geschikt voor gemeenteleden, verenigingen en voor iedereen die kennis wil maken met het denken van Herman Bavinck. Prof. dr. H. van den Belt en prof. dr. W. van Vlastuin schreven een gezamenlijk voorwoord.

A. Kok

De mannenvereniging van Harderwijk

Onze mannenvereniging draagt de naam: Onderzoekt de Schriften. Het ledental wisselt de laatste periode een beetje. Er zijn nu 15 leden. De leeftijd varieert van 40-86. We vergaderen om de twee weken op vrijdagavond. Dit seizoen gaat het over Jacobus aan de hand van een boekje van ds. H. Korving hierover. Daarnaast de boetsalmen aan de hand van schetsen van ds. H. van der Ham. Samen met de mannenverenigingen van Putten, Nunspeet organiseren we nog elk jaar een districtsavond. Deze keer over 'de waarde van de zondag'. We zijn dankbaar dat dit soort avonden altijd nog goed bezocht wordt. Door corona konden we ons 75-jarig jubileum niet in 2021 gedenken. Dat hebben we in 2022 gedaan, gecombineerd met een districtsavond waarop dominee Droger, als voorzitter van de mannenbond, een inleiding verzorgde over 1 Petrus 3:13-17. Daar zegt de Schrift dat we altijd bereid moeten zijn om rekenschap te geven van de hoop die in ons is. We mogen de Schrift onderzoeken maar tegelijkertijd uitdragen wat we daarin vinden, geleid door de Heilige Geest.

Op het moment dat de foto gemaakt is waren er een aantal leden wegens ziekte afwezig of om een andere reden verhinderd.

Historie: Op 3 februari 1944 kwamen op initiatief van de broeders G. Kok, G. Hannessen en J. Veltman een aantal broeders bijeen om te komen tot het oprichten van een mannenvereniging. 17 broeders schreven zich meteen in, een bestuur werd gekozen bestaande uit ds. N. Brandsma als voorzitter, W. Bruinink als 2e voorzitter, L. v.d. Vegt als secretaris, G. Kok als penningmeester en A. Klaassen als algemeen adjunct. De naam werd 'Onderzoekt de Schriften' en tijdens de vergadering werd meteen een concept reglement opgesteld. Op de eerste officiële vergadering op 10 februari 1944 die volgde werd de eerste inleiding gehouden door Ds. N. Brandsma. Op diezelfde avond werden 3 nieuwe leden ingeschreven. Een collecte ter bestrijding van de onkosten leverde f. 8,27 ½ op. De tot dan toe gemaakte kosten bedroegen f. 6,- en dus was de vereniging met een batig saldo van f 2,27 ½ financieel gezond te noemen. Het was een donkere tijd. Sommigen konden door het ontbreken van fietsbanden de vergadering een aantal maanden niet bezoeken. Na overleg werd besloten van deze leden gedurende die tijd geen contributie te vragen. Vaak is er vergaderd, met als doel de naam van de vereniging eer aan te doen. In het diepe besef dat het de HEERE is die de wasdom geeft. Op 3 februari bestond de vereniging 60 jaar. We gedachten dit op een avond waarbij de gehele gemeente was uitgenodigd. Ds. P.D.J. Buijs hield toen een inleiding over 'De vreze des Heeren'.

Sprekers themadagen 2024

Thema: Blijf bij Jezus!

Over geestelijke groei in de genade

ZATERDAG 2 MAART 2024

Sprekers: Ds. W.P. Emaus
(PKN Oud-Beijerland) en ds. J. van Limbeek
(CGK Oud-Vossemeer)

Locatie: Hervormde kerk te Wilnis (Utrecht)

ZATERDAG 20 APRIL 2024

Sprekers: Ds. A.M. van Mourik (PKN Emst)
en ds. W.A. Capellen (CGK Urk)

Locatie: Hervormde Kerk “Elim”, ‘t Harde

ZATERDAG 13 APRIL 2024

Sprekers: Ds. W.P. Emaus (PKN Oud-Beijerland)
en ds. J. van Limbeek (CGK Oud-Vossemeer)

Locatie: Hervormd Verenigingsgebouw De Wingerd, Tholen

ZATERDAG 5 OKTOBER 2024

Sprekers: ds. J. van Walsem (CGK Leerdam)
en ds. H.A. Neervoort (PKN Nieuwe Tonge en Herkingen)

Locatie: Immanuëlkapel, Ridderkerk – Oostendam

ZATERDAG 12 OKTOBER 2024

Sprekers: Ds. A.M. van Mourik (PKN Emst)
en ds. W.A. Capellen (CGK Urk)

Locatie: Gebouw Maranatha, Veenendaal

